

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: Český veslařský svaz, IČO: 48136794,
sídlem Zátopkova 100/2, 169 00 Praha 6 - Břevnov,
zastoupený Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem vykonávajícím
advokacii jako společník KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.,
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4,

proti
žalovanému: Český báňský úřad,
sídlem Kozí 748/4, 110 00 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2015, č. j. SBS 16776/2015/ČBÚ-21,

takto:

- I. Rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 24. 7. 2015, č. j. SBS 16776/2015/ČBÚ-21, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2015, č. j. SBS Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16776/2015/ČBÚ-21, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Obvodního báňského úřadu pro území kraje Ústeckého (dále jen „báňský úřad“) ze dne 17. 3. 2015, č. j. SBS/21882/2014/OBÚ-04/9. Tímto usnesením báňský úřad odepřel žalobci podle § 38 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nahlédnutí do spisu sp. zn. 1113/99. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že v případě žádosti dle § 38 odst. 2 správního řádu je třeba předně zkoumat, zda je na straně žadatele o nahlédnutí do správního spisu důležitý právní zájem a teprve následně, zda a v jakém rozsahu je možné žádosti s ohledem na práva účastníků a dalších dotčených osob vyhovět, tj. zda mu bude poskytnut celý správní spis či pouze jeho část, jak vyplývá z § 38 odst. 2 a 6 správního řádu. Rozhodnutí správních orgánů se omezují pouze na konstatování, že spis, do něhož žalobce žádal nahlédnout, neobsahuje relevantní a pro žalobce již vůbec ne nezbytné informace a dokumenty. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 1 Afs 87/2013-73, a ze dne 28. 3. 2013, č. j. 9 Afs 29/2012-53 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v nichž tento soud judikoval, že předmětem správního uvážení v rámci posouzení žádosti o nahlédnutí do spisu ze strany správního orgánu není a nesmí být, nakolik může nahlédnutí do spisu žalobce vést k úspěšnému uplatnění jím tvrzených práv, ale pouze zda žalobce prokázal právní zájem a zda umožněním nahlédnutí nedojde k porušení práv některého z účastníků. Pokud měly správní orgány za to, že žalobce nedostatečně doložil existenci jím tvrzeného právního zájmu, měly v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu žalobce vyzvat k odstranění vad žádosti; v tomto ohledu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 1 Afs 87/2013-73. Správní orgány postupovaly v rozporu se správním řádem, pokud se nevypořádaly s tím, zda je žalobce oprávněnou osobou k nahlížení do spisu, v jakém rozsahu může být žalobci s ohledem na zájmy třetích osob spis v rámci nahlížení zpřístupněn, a pokud pouze s odkazem na domněle chráněné zájmy společnosti CEMEX Cement, k.s. (dále jen „CEMEX Cement“, pozn. soudu – od 1. 1. 2018 došlo ke změně právní formy dané společnosti na CEMENT Cemex, s.r.o.) žalobci nahlížení do spisu paušálně odmítly. Žalobce dále zdůraznil, že doložil, že ve skutkově obdobném případě bylo žalobci přiznáno nejen právo nahlédnout do spisu, ale i účastenství ve správním řízení. Pokud tedy správní orgány dospěly k závěru, že žalobci právo k nahlédnutí do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu nepřísluší, byly povinny to ve svých rozhodnutích v souladu s § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), řádně zdůvodnit, což se nestalo.
3. Poukázal na absurdní odůvodnění absence právního zájmu na straně žalobce, kterou dovodil báňský úřad. Předně je sporné, zda byla Oblastní správa tělovýchovných zařízení doručena pozvánka k jednání o změně dobývacího prostoru dne 7. 5. 1992, nakolik je možné tento subjekt považovat za právního předchůdce žalobce a jaký mohla mít případná procesní pasivita tohoto subjektu před více než 20 lety vliv na existenci právního zájmu žalobce v předmětné věci. Zcela absurdní byl i odkaz na účast právního předchůdce žalobce v řízení o povolení přípravy a dobývání ložiska šterkopísku v Račicích Dobříni dle plánu otvírky, přípravy a dobývání pro roky 1978 až 1980. Opětovně není zřejmé, jak smluvní vztah založený smlouvou o podmínkách umístění stavby mezi společnostmi CEMEX Cement a Sportcentrum Račice, a.s., tedy dvěma od žalobce odlišnými subjekty, mohl mít Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vliv na existenci právního zájmu žalobce. Skutečnost, že je žalobce akcionářem Sportcentrum Račice, a.s., ze žalobce nečiní smluvní stranu předmětné smlouvy.

4. Žalobce ve všech svých podáních poukazoval na skutečnost, že dokumenty a informace obsažené v předmětném správním spisu nenaplnují znaky obchodního tajemství dle § 504 občanského zákoníku. Baňský úřad vycházel z konstatování společnosti CEMEX Cement a z úvahy, že například plánovaný průzkum, dobývací metody, použité technologie a finanční rozvahy představují konkurenčně významné informace, neboť mají dle baňského úřadu vliv na rentabilitu těžby, maximální vytěžitelnost ložiska a ceny, za které je vydobytý nerost prodáván. V rozhodnutí správních orgánů je opakovaně odkazováno na vyjádření společnosti CEMEX Cement, která měla označit celý obsah správního spisu za obchodní tajemství. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2014, č. j. 5 Afs 48/2013-272, správní orgán ve vztahu k identifikaci obsahu správního spisu jako obchodního tajemství nemůže bez dalšího vycházet toliko z vyjádření dotčené osoby, ale sám musí dotčené informace a dokumenty posoudit ve vztahu k naplnění zákonných znaků dle § 504 občanského zákoníku. Dále žalobce zdůraznil, že vyjádření společnosti CEMEX Cement bylo poskytnuto v jiném řízení, přičemž daná společnost nikdy neoznačila žádnou informaci obsaženou v předmětném správním spisu za obchodní tajemství. Dále namítal, že se dokumenty a informace obsažené ve správním spisu vztahují k výhradnímu ložisku, k němuž má uděleno právo těžby pouze společnost CEMEX Cement a pro žádný jiný subjekt informace týkající se způsobu těžby vztahující se právě k danému výhradnímu ložisku a přírodním podmínkám na tomto ložisku panujícím nemohou být konkurenčně významné. Pokud by došlo k převodu dobývacího prostoru, musel by být plán otvírky, přípravy a dobývání (dále jen „plán otvírky“) součástí dokumentace předávané nabyvateli příslušných práv a povinností, a účinností převodu dobývacího prostoru na třetí osobu by tento dokument pozbyl definiční znak obchodního tajemství, a to souvislost se závodem. Žalobce je toho názoru, že plán otvírky obsahuje informace významné toliko pro osobu oprávněnou k těžební činnosti na výhradním ložisku, k němuž se tento dokument váže, a sám o sobě tak nemůže být konkurenčně významný ve vztahu k ostatním soutěžitelům působícím na relevantním trhu. Informace obsažené v dotčeném správním spisu se vztahují k řízení, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím v roce 1999, a jakékoliv dokumenty vážící se k dotčenému ložisku, dobývacím metodám, jakož i použitým technologiím jsou ve vztahu ke konkurenci přinejmenším 15 let zastaralé.
5. Dále namítal, že žalovaný ve svém rozhodnutí neuvedl, jakými úvahami se v rámci posouzení informací, které jsou konkurenčně významné z hlediska technického způsobu těžby, výroby, souvisejících a následných činností, řídil, což je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Jakoukoliv konkurenční využitelnost není možné dovozovat ani ve vztahu k jakýmkoliv případným finančním rozvahám obsaženým v předmětném správním spisu, neboť nesplňují další dva podstatné znaky obchodního tajemství, a to jejich nedostupnost a zajištění jejich utajení. Společnost CEMEX Cement zveřejňuje ve sbírce listin obchodního rejstříku, jakož i na svých webových stránkách poměrně podrobné výroční zprávy obsahující nejen rozvahu a výkaz zisku a ztráty, ale i informace o objemech výroby a prodeji.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný nejprve popsal průběh řízení a k věci uvedl, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pokud žalobce dovozuje z rozhodnutí žalovaného č. j. SBS 14078/2014 své právo na nahlédnutí do spisu sp. zn. 1113/99, žalovaný takovou úvahu odmítá. Šlo sice o povolení hornické činnosti v témže dobývacím prostoru, nicméně šlo o samostatné a procesně nezávislé řízení v jiném územním rozsahu, na jiných pozemcích a s jiným okruhem účastníků. Dále uvedl, že důležitá je formulace a smysl § 38 odst. 2 správního řádu, který stanoví pro nahlédnutí do spisu kumulativní podmínky existence právního zájmu nebo jiného vážného důvodu a současně zajištění neporušení práva účastníka předmětného řízení. Žalobou napadené rozhodnutí se splněním obou uvedených podmínek v rámci svého správního uvážení zevrubně zabývalo. Žalovaný zdůraznil, že v případě povolování hornické činnosti v řízení vedeném pod sp. zn. 1113/99 byla společnost CEMEX Cement jediným účastníkem řízení, zatímco žalobce účastníkem řízení nebyl. Správním řádem není vyžadován žalobcem uváděný postup, aby se správní orgán nejprve zabýval právním zájmem žadatele a teprve poté případným porušení práva jiného účastníka, ale má se zabývat otázkou, zda jsou splněny tyto podmínky kumulativně. Odepření nahlížení do spisu, jak plyne z dikce § 38 odst. 2 správního řádu, se přitom týká celého rozsahu nahlížení, nikoliv jen vybraných částí, jak uvádí žalobce. Ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu, z něhož žalobce dovozuje možnost správního orgánu umožnit nahlédnout do různých částí spisu, se týká toliko částí, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Poukázal na to, že žalobce chtěl nahlédnutím do spisu získat plán otvírky výhradního ložiska šterkopísku v dobývacím prostoru Dobřín, který má být závazným podkladem pro provádění hornické činnosti podle rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě č. j. 1113/99. Žalobce věrohodným způsobem neprokázal existenci právního zájmu. K řízení vedenému u báňského úřadu pod sp. zn. 06834/2013/OBÚ-04/6, v souvislosti s nímž chtěl žalobce do spisu nahlédnout, bylo již před vydáním rozhodnutí žalovaného doručeno báňskému úřadu nesouhlasné závazné stanovisko orgánu EIA, což vedlo k zamítnutí žádosti o předmětnou hornickou činnost. Toto rozhodnutí báňského úřadu ze dne 22. 6. 2015, č. j. 06834/2013/OBÚ-04/19, nabylo právní moci dne 16. 7. 2015. Uvedená skutečnost, která vyvrací právní zájem na nahlédnutí do spisu, byla konstatována v napadeném rozhodnutí a byla žalobci jako účastníku řízení vedeného u báňského úřadu známa. Žalobce nebylo potřeba vyzývat k odstranění vad, neboť žádost žalobce netrpěla vadami, na základě kterých by nešlo rozhodnout. Rozhodnutím báňského úřadu ze dne 25. 11. 1992, č. j. 4022/92, došlo s ohledem na provoz veslařského kanálu ke zmenšení dobývacího prostoru Dobřín o rekultivované plochy a Račický kanál, a právnímu předchůdci žalobce tak přestalo svědčit právo účastenství v dalších řízeních v předmětném dobývacím prostoru. Ve vztahu ke smlouvě o podmínkách umístění stavby mezi Sportcentrem Račice, a.s., a CEMEX Cement žalovaný konstatoval, že v této smlouvě vzalo Sportcentrum Račice, a.s., na vědomí veškerá omezení plynoucí z ochrany a hospodárného využití daného ložiska a probíhající postup těžby. Je tedy zřejmé, že postup těžby povolené v roce 1999 na základě správního spisu, do něhož chce žalobce nahlédnout, je smluvní straně znám a akceptuje jej, což rovněž oslabuje tvrzený právní zájem žalobce na nahlédnutí do spisu.

7. Žalovaný dále uvedl, že se správní orgány nespokojily toliko s vyjádřením organizace, ale aktivně a zodpovědně posoudily dokumenty a informace v nich obsažené z hlediska naplnění zákonných znaků vymezených v § 504 občanského zákoníku. Žalobce se mýlí v tom, že organizace musí výslovně informaci obsaženou ve správním spisu označit za obchodní tajemství. Ochrana obchodního tajemství nevzniká registrací nebo zápisem, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

okamžikem naplnění všech pojmových znaků obchodního tajemství, jak vyslovil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 24. 11. 2011, sp. zn. 21 Cdo 3478/2010. Z hlediska definičních znaků žalovaný konstatoval, že informace obsažené v plánu otvírky jsou bez pochybností určitelné, neboť jsou obsažené v této individuálně identifikovatelné dokumentaci a jsou zpracovány tak, aby při realizaci povolené hornické činnosti zajistily plnění povinností vyžadovaných právními předpisy. Tyto informace jsou ocenitelné, neboť jejich zpracování zadala a na jejich zpracování vynaložila finanční prostředky těžební organizace. Naplněn je rovněž definiční znak běžné nedostupnosti, neboť plán otvírky není v příslušných obchodních kruzích všeobecně a veřejně dostupný, ostatní soutěžitelé na relevantním trhu jím nedisponují. Jednoznačná je v daném případě souvislost informací s obchodním závodem, neboť ve svém důsledku mají všechny tyto informace technickou, obchodní nebo výrobní povahu a slouží k realizaci hornické činnosti, tj. podnikatelskému záměru oprávněné organizace. Konkrétní organizace, která vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství a jako taková s ním jediná může volně nakládat, realizaci své vůle na jeho utajení deklarovala, což dokládají podání právních předchůdců CEMEX Cement. Konkurenční význam je dle žalovaného nutno posuzovat z širšího hlediska, než to činí žalobce. Konkurenčně významné jsou totiž nejen informace, které konkurenční výhodu reálně v konkrétním okamžiku poskytují, ale i informace, které by oprávněné osobě mohly oproti ostatním soutěžitelům konkurenční výhodu poskytnout nebo ji poskytují příležitostně. Konkurenčně významné jsou tak i informace o postupech, které jsou již zastaralé nebo neefektivní, neboť takové postupy mohou v některých případech zajistit osobě, která s nimi nakládá, oproti ostatním soutěžitelům konkurenční výhodu např. z hlediska stability výroby, a tím i rozpočtové ekonomie. Z praxe lze zmínit v některých případech zvýšenou poruchovost nových strojů a zařízení při nepříznivých podmínkách a naopak v zásadě bezporuchový provoz a univerzální fungování „zastaralých“ strojů. Plán otvírky disponuje individuálními finančními údaji jak v technickém projektu, tak v rozpočtu na sanaci a rekultivaci a obsahuje individuální a jinde nesehnatelná data o interních cenách a interních nákladech na sanační a rekultivační práce, která mají jedinečnou obchodní povahu (§ 31, § 32 a § 37a horního zákona). Pokud žalobce spatřuje jako chybu, že správní orgány neuvedly konkrétní částky, provozovny, obchodní vztahy, odbytovou strukturu organizace či konkrétní pasáže jím požadovaného plánu otvírky, nelze to po správních orgánech rozumně požadovat, naopak odůvodnění na více jak 6 stranách považuje žalovaný za zcela dostatečné. Při citaci částí spisu, do kterých chtěl žalobce nahlédnout, by navíc byla popřena myšlenka zákonné úpravy odepření nahlédnutí do spisu.

Replika žalobce

8. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného opětovně poukázal na pravomocné rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. SBS 14078/2014/ČBÚ-22, kterým žalovaný ve skutkově obdobném případě konstatoval, že žalobce měl mít nejen právo na nahlédnutí do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu jako osoba oplývající důležitým právním zájmem, ale že s ním mělo být zároveň zacházeno jako s účastníkem řízení. Argumentaci žalovaného, že se dotčené rozhodnutí týkalo jiného územního rozsahu, jiných pozemků, s jiným okruhem účastníků, se samostatnými vyjádření dotčených orgánů, a že se tedy nevztahuje ke skutkově obdobnému případu, považuje žalobce za zcela lichou. Totéž se týká argumentace žalovaného, že v souvislosti se zmenšením dobývacího prostoru přestalo právním předchůdcům žalobce svědčit právo úcastenství v dalších řízeních týkajících se

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předmětného dobývacího prostoru, neboť v rozhodnutí ze dne 5. 6. 2014, č. j. SBS 14078/2014/ČBÚ-22, žalovaný dospěl k závěru, že i po zúžení dobývacího prostoru svědčí žalobci právo účastníka řízení. Klíčovým aspektem v daném případě není velikost dotčené části dobývacího prostoru, ale zda pozemky, na nichž je povolena těžba, zasahují do stejného zdroje podzemní vody, který je zásadní pro pozemky užívané žalobcem, přičemž dotčené části dobývacího prostoru zasahují právě do tohoto společného zdroje podzemní vody.

Správní spis

9. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Dne 14. 7. 2014 byla báňskému úřadu doručena žádost žalobce o nahlédnutí do spisu sp. zn. 1113/99. Žádost žalobce odůvodnil tím, že je osobou, která má jako spoluvlastník pozemků sousedících s pozemky, na kterých probíhá těžba dle rozhodnutí báňského úřadu sp. zn. 1113/99, právní zájem na nahlédnutí do spisu; s příslušným správním spisem se potřebuje seznámit mimo jiné také za účelem doložení potřebných podkladů soudnímu znalci, který vypracovává své vyjádření pro účely řízení vedeného u báňského úřadu pod sp. zn. SBS/06834/2013, kdy je nutné vliv plánované těžby na veslařský kanál spoluvlastněný žalobcem posoudit také se zohledněním již povolené a v současné době probíhající těžby. Dále poukázal na to, že měl být účastníkem řízení o povolení hornické činnosti podle plánu otvírky vedeného pod sp. zn. 1113/99, což se však nestalo, a žalobce tak byl zcela opomenut. Dále uvedl, že v rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. SBS 14078/2014/ČBÚ-22, je konstatováno, že i přes pochybení báňského úřadu v odepření účastenství, mohl žalobce využít svého práva nahlédnout do spisu.
10. Ze smlouvy o podmínkách umístění stavby ze dne 6. 4. 2010 uzavřené mezi společností CEMEX Cement a Sportcentrem Račice, a. s., soud zjistil, že jejím předmětem byla dohoda mezi jejími účastníky o umístění dočasné stavby - vodovodního potrubí pro odčerpávání vody z Labe.
11. V dopise ze dne 14. 1. 2000 společnost PÍSKOVNY DOBRŮŠ, a.s. (která zanikla sloučením se společností CEMEX Cement), uvedla, že prakticky každá skutečnost obsažená např. v plánu otvírky může být v určitém kontextu zneužita, a navrhla proto považovat prakticky veškeré informace obsažené ve spisech za obchodní tajemství. Ze stanoviska právního zástupce těžební organizace ze dne 4. 6. 2014 ve věci žádosti občanského sdružení Chráníme životní prostředí v Račicích o poskytnutí informací dle zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, které bylo adresováno báňskému úřadu, soud zjistil, že těžební organizace považuje za obchodní tajemství a chrání veškeré informace a skutečnosti týkající se společnosti a její podnikatelské činnosti; pokud jde o jakákoliv správní řízení, za takové informace a skutečnosti považuje vše, co je o společnosti, jejích záměrech, postupech, technologiích, lhůtách, obchodech a dalších obdobných skutečnostech obsaženo přímo nebo nepřímo ve vydávaných rozhodnutích, či jiných dokumentech souvisejících s příslušnými správními řízeními, vyjma informací a skutečností veřejně dostupných.
12. Z rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě ze dne 20. 4. 1999, sp. zn. 1113/99, které nabylo právní moci dne 27. 10. 1999, soud zjistil, že těžební organizaci byla povolena hornická činnost podle plánu otvírky z března 1999 na období let 1998 až 2013.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Usnesením ze dne 11. 8. 2014, č. j. SBS/21882/2014/OBÚ-04/1, báňský úřad odepřel žalobci nahlížení do spisu Obvodního báňského úřadu v Mostě sp. zn. 1113/99. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 11. 2014, č. j. SBS 30922/2014/ČBÚ-22, zmíněné rozhodnutí báňského úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání s odůvodněním, že se dostatečně nezabýval tím, zda žalobce prokázal právní zájem či jiný vážný důvod dle § 38 odst. 2 správního řádu, a že báňský úřad v odůvodnění rozhodnutí neuvedl úvahy, z nichž vyvodil existenci obchodního tajemství.
14. Usnesením ze dne 18. 12. 2014, č. j. SBS/21882/2014/OBÚ-04/5, báňský úřad odepřel žalobci nahlížení do spisu Obvodního báňského úřadu v Mostě sp. zn. 1113/99. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 2. 2015, č. j. SBS 03073/2015/ČBÚ-22, zmíněné rozhodnutí báňského úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání s odůvodněním, že se nezabýval tím, zda žalobce prokázal právní zájem či jiný vážný důvod dle § 38 odst. 2 správního řádu, a že báňský úřad musí ověřit, zda dokumentace splňuje všechny náležitosti obchodního tajemství.
15. Usnesením ze dne 17. 3. 2015, č. j. SBS/21882/2014/OBÚ-04/9, báňský úřad odepřel žalobci nahlížení do spisu Obvodního báňského úřadu v Mostě sp. zn. 1113/99. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.
16. Ve správním spisu je dále založeno rozhodnutí báňského úřadu ze dne 22. 6. 2015, č. j. SBS/06834/2013/OBÚ-04-19, které nabylo právní moci dne 16. 7. 2015, jímž byla zamítnuta žádost organizace (CEMEX Cement) o povolení hornické činnosti podle plánu otvírky.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí žalovaného je postiženo vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný ve svém rozhodnutí neuvedl, jakými úvahami se v rámci posouzení informací, které jsou konkurenčně významné z hlediska technického způsobu těžby, výroby, souvisejících a následných činností, řídil, což je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Tato námitka není důvodná. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 5 věnoval dva odstavce této otázce. Žalovaný konstatoval, že konkurenčně významné jsou totiž nejen informace, které konkurenční výhodu reálně v konkrétním okamžiku poskytují, ale i informace, které by oprávněné osobě mohly (např. při změně cen) oproti ostatním soutěžitelům konkurenční výhodu poskytnout nebo ji poskytují příležitostně (tzn. za určitých podmínek). Konkurenčně významné tak podle žalovaného jsou i informace o postupech, které jsou již zastaralé nebo neefektivní, neboť takové postupy mohou v některých případech zajistit osobě, která s nimi nakládá, oproti ostatním soutěžitelům konkurenční výhodu např. z hlediska stability výroby a tím i rozpočtové ekonomie. Z praxe žalovaný zmínil v některých případech zvýšenou poruchovost nových strojů a zařízení při nepříznivých podmínkách a naopak v zásadě bezporuchový provoz a univerzální fungování „zastaralých“ strojů. Z uvedeného je zřejmé, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jsou obsaženy úvahy, které hodnotí možný konkurenční význam informací z hlediska technického způsobu těžby, výroby, souvisejících a následných činností. Uvedené úvahy jsou podle soudu nadto logické a v potřebném rozsahu odůvodněné. Tyto úvahy proto soud z hlediska jejich přezkoumatelnosti hodnotí za dostačující. Žalobce podle názoru soudu spíše než s absencí úvah v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesouhlasí s vlastními závěry žalovaného o možném konkurenčním významu plánu otvírky. Správnost, či nesprávnost právních názorů žalovaného však není otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nýbrž jeho zákonnosti, která bude posouzena v další části odůvodnění tohoto rozsudku.
21. Žalobce v projednávané věci požádal o nahlédnutí do spisu v režimu § 38 odst. 2 správního řádu, z čehož plyne, že žalobce si byl sám vědom, že mu v řízení vedeném u Obvodního báňského úřadu v Mostě pod sp. zn. 1113/99 postavení účastníka řízení nepřislušelo. Žalobce v žádosti o nahlédnutí do spisu sice argumentoval tím, že byl správním orgánem jako účastník v daném řízení opomenut, to však nic nemění na skutečnosti, že žalobce nebyl účastníkem uvedeného správního řízení. Správní orgány nejsou oprávněny v rámci žádosti o nahlížení do spisu přezkoumávat účastenství žadatele v již pravomocně skončeném řízení. Žalobce tudíž může být pro nahlížení do spisu vedeného Obvodním báňským úřadem v Mostě pod sp. zn. 1113/99 toliko jinou osobou ve smyslu § 38 odst. 2 správního řádu. Soud zdůrazňuje, že rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. SBS 14078/2014/ČBÚ-22, se týkalo posouzení, zda byl žalobce účastníkem v řízení vedeném u báňského úřadu pod sp. zn. SBS/06834/2013 a nijak se nevztahovalo (a ani nemohlo) k jeho účastenství v řízení vedeném u Obvodního báňského úřadu v Mostě pod sp. zn. 1113/99. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. SBS 14078/2014/ČBÚ-22, tak nemohlo založit legitimní očekávání žalobce, že byl účastníkem správního řízení pravomocně ukončeného již v roce 1999.
22. Podle § 38 odst. 2 správního řádu platí, že „jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.“ Toto ustanovení upravuje podmínky, za kterých mohou do správních spisů nahlížet osoby odlišné od účastníků řízení a jejich zástupců. Jedná se o tři podmínky, které musí být splněny

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kumulativně. První podmínkou je prokázání právního zájmu nebo jiného vážného důvodu, druhou podmínkou je, že nahlédnutím do spisu nedojde k porušení práva účastníka řízení nebo dotčené osoby, a třetí podmínka spočívá v tom, že nahlížením do spisu nesmí být porušen veřejný zájem.

23. Žalobce (žadatel o nahlédnutí do spisu) musí prokázat právní zájem nebo jiný vážný důvod pro nahlížení dle § 38 odst. 2 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2010, č. j. 9 As 17/2010–73, nebo rozsudek ze dne 30. 11. 2011, č. j. 6 Ads 132/2011–93). Správní orgán přitom zkoumá, zda nebude nahlédnutím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Nejvyšší správní soud k tomu dovedl, že „*povinnost tvrzení a povinnost důkazní není ve vztahu k nahlížení do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu samoúčelnou. Jsou to totiž právě skutečnosti uváděné žadatelem o nahlížení do spisu a týkající se tvrzeného právního zájmu či jiného vážného důvodu, které správnímu orgánu umožňují posoudit, zda je v konkrétním případě na místě umožnit žadateli do spisu (příp. do jeho části) nahlédnout, nebo zda je případné poskytnout ochranu právům některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejnému zájmu, a nahlédnutí do spisu žadateli s odkazem na překážku předvídanou § 38 odst. 2 správního řádu in fine neumožnit*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 8 As 80/2010–68).
24. Z uvedeného vyplývá mechanismus posouzení žádosti osoby, která není účastníkem správního řízení, o nahlížení do spisu. Nejprve musí správní orgán posoudit, zda žadatel o nahlížení do spisu prokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod na nahlížení do správního spisu. Posouzení právního zájmu či jiného vážného důvodu je pro rozhodnutí o takové žádosti zcela zásadní, neboť na jeho základě může správní orgán dospět ke dvěma zcela rozdílným procesním postupům. Pokud žadatel o nahlížení do správního spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu neprokáže právní zájem či jiný vážný důvod na nahlížení do spisu, správní orgán žádost o nahlížení do spisu bez dalšího zamítne a posouzení dalších okolností významných pro umožnění nahlížení do spisu se již nevěnuje. Prokáže-li naopak žadatel právní zájem nebo jiný vážný důvod pro nahlížení do spisu, je správní orgán dále povinen posoudit, zda nahlédnutím žadatele do spisu nebude porušeno právo některého z účastníků řízení, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Posouzení splnění těchto dalších podmínek dle § 38 odst. 2 správního řádu přichází tedy v úvahu výhradně v případě prvotního prokázání právního zájmu či jiného vážného důvodu žadatelem o nahlížení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 1 Afs 87/2013–73). V opačném případě se správní orgán těmito podmínkami nezabývá, neboť jakýkoliv závěr ohledně splnění těchto podmínek by nemohl nijak ovlivnit nemožnost povolení nahlédnutí do spisu z důvodu neprokázání právního zájmu nebo jiného vážného důvodu.
25. Slovní spojení právní zájem, resp. jiný vážný důvod, představuje neurčitý právní pojem, jehož interpretace by měla podléhat přezkumu s úplně stejnou intenzitou jako v případě jakýchkoliv jiných neurčitých právních pojmů. Teprve v případě, kdy správní orgán shledá, že tento pojem byl naplněn, provede správní uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014–27). Právní zájem bude mít např. ten, kdo by údaje ze spisu mohl uplatnit v jiném řízení. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 1. 2014, č. j. 1 Afs 87/2013–73, může být právní zájem podle okolností dán i tím, že žadatel zvažuje podání civilní žaloby o náhradu škody, a správní spis obsahuje informace, které mohou být pro podání civilní žaloby a formulování jejích

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

důvodů významné. Vážný důvod k nahlédnutí do spisu pak bude mimo jiné svědčit tomu, kdo by informace ze spisu zúročil při své studijní, pedagogické či vědecké činnosti.

26. V projednávané věci odůvodnil žalobce svou žádost o nahlédnutí do spisu spoluvlastnictvím k pozemkům sousedícím s pozemky, na kterých probíhá těžba, a potřebou získání podkladů pro vypracování znaleckého posudku pro účely správního řízení vedeného u báňského úřadu pod sp. zn. SBS/06834/2013, který by se zabýval vlivem plánované těžby podle plánu otvírky z roku 2013 na veslařský kanál.
27. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí založil nedostatek právního zájmu žalobce zejména na tom, že rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě č. j. 1113/99 a plán otvírky z roku 1999 nejsou pro probíhající správní řízení sp. zn. SBS/06834/2013 ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům pro nahlédnutí do spisu nezbytné a vůbec relevantní. Žalovaný v této souvislosti dále konstatoval, že správní řízení zakončené pravomocným rozhodnutím Obvodního báňského úřadu v Mostě č. j. 1113/99 a probíhající správní řízení sp. zn. SBS/06834/2013 nelze směšovat, neboť jde o dvě samostatná a procesně na sobě nezávislá řízení za účasti odlišných účastníků, v jiném územním prostoru, se samostatnými vyjádřeními dotčených orgánů, která jsou vedena na základě různé, pro každé z nich samostatně zpracované dokumentace, přestože jsou vedena před stejným orgánem státní správy.
28. Pro uvedené závěry žalovaného však ve správním spisu nejsou založeny dostatečné podklady, z nichž by soud mohl ověřit, že rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě č. j. 1113/99 a plán otvírky z roku 1999 skutečně nemohou být pro probíhající správní řízení sp. zn. SBS/06834/2013 ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům pro nahlédnutí do spisu nezbytné a relevantní. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, jakož i báňského úřadu je zřejmé, že vycházeli ze znalosti nejen rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě č. j. 1113/99, které je součástí soudu předložené spisové dokumentace, ale též z obsahu spisu báňského úřadu sp. zn. SBS/06834/2013, který však již součástí předložené dokumentace není. Přitom spis sp. zn. SBS/06834/2013 je rozhodující pro posouzení, zda je závěr žalovaného, že listiny založené ve spisu sp. zn. 1113/99 (obsahujícím plán otvírky z roku 1999) nejsou nezbytné a vůbec relevantní ve vztahu ke správnímu řízení vedenému u báňského úřadu pod sp. zn. SBS/06834/2013, správný, či nikoliv. Uvedený závěr žalovaného tak nemá oporu ve správním spisu. Soud proto shledal, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
29. Dále soud hodnotil námitku žalobce spočívající v tom, že správní orgány měly v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu žalobce vyzvat k odstranění vad žádosti, pokud měly za to, že žalobce nedostatečně doložil existenci jím tvrzeného právního zájmu. V této souvislosti soud uvádí, že z postupu správních orgánů je zřejmé, že usoudily, že žádost žalobce o nahlédnutí do spisu netrpěla vadami, které by bránily žádost posoudit a rozhodnout o ní, a žalobce proto nebylo třeba vyzývat k odstranění vad žádosti dle § 45 odst. 2 správního řádu. S tímto hodnocením správních orgánů se soud neztotožňuje. Soud souhlasí se žalovaným v tom, že samotné spoluvlastnictví pozemků sousedících s pozemky, na kterých probíhá těžba, nemůže být důvodem opravňujícím žalobce k nahlížení do spisu. Jinak tomu ovšem může být u tvrzení žalobce, že o nahlédnutí do spisu žádá z důvodu získání podkladů pro zpracování znaleckého posudku pro účely správního řízení vedeného u báňského úřadu pod sp. zn. SBS/06834/2013, který by hodnotil vliv plánované těžby na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

veslařský kanál spoluvlastněný žalobcem se zohledněním již povolené a v současné době probíhající těžby. Za určitých okolností by totiž dle přesvědčení soudu mohl tento důvod zakládat existenci právního zájmu. Žalobce však ve své žádosti o nahlížení do spisu dostatečně nespecifikoval, jaké údaje nebo skutečnosti potřebuje pro zpracování znaleckého posudku a ani potřebnost takových informací nijak neprokazoval. V takovém případě měly správní orgány žalobce vyzvat k doplnění žádosti, která byla zatížena vadou spočívající v tom, že v ní nebyl dostatečně konkrétně specifikován právní zájem žalobce na nahlédnutí do spisu, ani skutečnosti či důkazy, jež by měly tento právní zájem prokázat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 1 Afs 87/2013-73). Za takové situace nelze aprobovat závěr správních orgánů o tom, že žádost žalobce o nahlížení do spisu netrpěla žádnou vadou.

30. Z algoritmu posuzování žádosti osoby, která není účastníkem správního řízení, o nahlížení do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu (srov. odst. 24 tohoto rozsudku) vyplývá, že pokud správní orgány dospěly k závěru, že žalobcem tvrzené důvody nezakládají jeho právní zájem či jiný vážný důvod pro nahlédnutí do dotčeného spisu, neměly se věnovat posouzení dalších okolností významných pro nahlížení do spisu. Správní orgány se proto v odůvodnění svých rozhodnutí nadbytečně zabývaly otázkou možného porušení obchodního tajemství účastníka řízení. Soud s ohledem na výše uvedené závěry, pro které přistupuje ke zrušení rozhodnutí žalovaného, nebude meritorně posuzovat otázku naplnění jednotlivých znaků obchodního tajemství společnosti CEMEX Cement, k nimž dospěly správní orgány ve svých rozhodnutích. Je však již v tuto chvíli možné ve vztahu k potenciální ochraně obchodního tajemství účastníka řízení konstatovat, že správní orgány měly vyzvat společnost CEMEX Cement, aby se vyjádřila k žádosti žalobce o nahlížení do spisu, a dát jí příležitost označit, které listiny a z jakých konkrétních důvodů považuje za své obchodní tajemství. Obdobný názor je vyjádřen například i v komentáři *Správní řád* (POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 212), v němž je uvedeno, že správní orgán musí „vyzvat účastníky, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřili k tomu, že jiná osoba požaduje nahlédnutí do spisu. Nesouhlasí-li alespoň jeden z účastníků, posuzuje správní orgán důvody, které účastník ve vyjádření uvedl. Nevyjádří-li se přes výzvu účastník řízení k žádosti jiného o nahlédnutí do spisu, posoudí správní orgán žádost jen na základě skutečností ze spisu přímo plynoucích.“ Jde-li o vyjádření těžební organizace ze dne 14. 1. 2000 a 4. 6. 2014, v nichž uvedla, že prakticky všechny informace obsažené ve spisových materiálech považuje za obchodní tajemství, je nutno předně zdůraznit, že tato vyjádření byla poskytnuta pro jiná řízení, jejichž předmětem bylo poskytnutí informací pro žadatele odlišné od žalobce. Dále je třeba poukázat na to, že zmíněná vyjádření těžební organizace jsou natolik obecná, že neobsahují žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, v čem spatřuje obchodní tajemství obsažené v jednotlivých dokumentech, a nelze je tedy pro řízení o nahlížení do spisu zahájené na základě žádosti žalobce vůbec využít.
31. Dále soud k ocenitelnosti obchodního tajemství jakožto jednomu z definičních znaků obchodního tajemství uvádí, že by se mělo jednat o tzv. obvyklou cenu, tj. cenu, která by byla dosažena při prodeji stejného, případně obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2012, sp. zn. 23 Cdo 500/2012, dostupné na www.nsoud.cz). V tomto ohledu tedy nemůže obstát argumentace správních orgánů, že informace obsažené v plánu otvírky z roku 1999 „jsou ocenitelné, neboť jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zpracování zadala a na jejich zpracování vynaložila finanční prostředky těžební organizace“, neboť náklady na administrativní zpracování žádosti nenaplňují znak ocenitelnosti ve smyslu § 504 občanského zákoníku, který je nezbytný pro kvalifikaci určité skutečnosti jako obchodního tajemství.

32. K tvrzení žalovaného, že rozhodnutí báňského úřadu ze dne 22. 6. 2015, č. j. 06834/2013/OBÚ-04/19, jímž byla zamítnuta žádost těžební organizace o hornickou činnost a které nabylo právní moci dne 16. 7. 2015, popírá existenci právního zájmu žalobce, soud uvádí, že není pravdou, jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, že by o této skutečnosti byla v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jakákoli zmínka. Tuto skutečnost tedy soud nemohl nijak hodnotit, neboť žalovaný na této skutečnosti nezaložil důvody svého rozhodnutí; platí přitom, že nedostatky rozhodnutí správního orgánu nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008–71).
33. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán výše uvedenými závěry soudu.
34. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby a podání repliky – písm. d)], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006] a z částky 2 142 Kč představující 21 % DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Soud nepřiznal žalobci odměnu za požadovaný úkon právní služby spočívající v další poradě s klientem přesahující jednu hodinu, neboť právní zástupce žalobce nijak nedoložil, že další porada s klientem proběhla, a že by tedy byly splněny podmínky pro přiznání odměny i za tento úkon právní služby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. března 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)